

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

PAOLA MENGOZZIJA,

predstavljeni 12. februarja 2009(1)

Zadeva C-29/08

Skatteverket

proti

AB SKF

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Regeringsrätten (Švedska))

„DDV – Razlaga členov 2, 4, 13(B)(d), točka 5, in 17 Šeste direktive ter členov 2, 9, 135(1)(f), 168 in 169 Direktive 2006/112/ES – Odsvojitev delnic hčerinske družbe in preostalih deležev v drugi družbi, ki jo izvede mati?na družba zaradi prestrukturiranja skupine – Odbitnost plačane DDV za storitve, ki so bile za mati?no družbo opravljene na podlagi transakcij odsvojitve delnic“

I – Uvod

1. Ta predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2, 4, člena 13(B)(d), točka 5, in člena 17 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero(2), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/18/ES z dne 14. februarja 2006(3) (v nadaljevanju: Šesta direktiva), ter na razlago členov 2, 9, člena 135(1)(f) in člena 168 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost(4).

2. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Skatteverket (švedska davčna uprava), tožečo stranko v postopku v glavni stvari, in družbo AB SKF (v nadaljevanju: SKF), toženo stranko v postopku v glavni stvari, zaradi uradne davčne razlage(5), ki jo je sprejel Skatterättsnämnden (odbor za davčno pravo) v zvezi z odbitkom vstopnega davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV), plačane za opravljanje storitev za družbo SKF na podlagi odsvojitve vseh delnic hčerinske družbe (v nadaljevanju: hčerinska družba) in preostalih deležev v drugi družbi (v nadaljevanju: nadzorovana družba), za davčna leta, ko sta veljali Šesta direktiva in Direktiva 2006/112.

II – Pravni okvir

A – Skupnostna ureditev

3. V skladu s členom 2(1) Šeste direktive je predmet davka na dodano vrednost dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo.
4. V skladu s členom 4 Šeste direktive:
- „1. Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki kjer koli neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.
2. Gospodarske dejavnosti iz odstavka 1 obsegajo vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi in dejavnostmi samostojnih poklicev. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.
- [...]“
5. V skladu s členom 6(1), drugi pododstavek, prva alineja, Šeste direktive lahko opravljanje storitev med drugim vključuje odstop premoženja v pravicah, ne glede na to, ali so te pravice ustanovljene z dokumentom ali ne.
6. V členu 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive je določeno, da države članice oprostitijo DDV „transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji [...]“
7. Člen 17 se nanaša na nastanek in obseg pravice do odbitka. V odstavkih 1, 2, 3 in 5 je določeno:
- „1. Pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun odbitnega davka.
2. Dokler se blago in storitve uporabljajo za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen odbiti davek, ki ga je dolžan plačati:
- (a) [DDV], ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v tej državi za blago ali storitve, ki mu jih je dobavil ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;
- [...]
3. Države članice vsakemu davčnemu zavezancu tudiodobrijo pravico do odbitka ali vračila [DDV] iz odstavka 2, če se blago in storitve uporabljajo za namene:
- [...]
- (c) katerih koli transakcij, oproščenih v skladu s členom 13B(a) in (d), odstavki 1 do 5, če imata navedeni sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim izvozu [...] iz Skupnosti.
- [...]
5. Za blago in storitve, ki jih bo davčni zavezanec uporabil bodisi za transakcije iz odstavkov 2 in 3, pri katerih je [DDV] odbiten, bodisi za transakcije, pri katerih [DDV] ni odbiten, je odbiten samo takšen delež [DDV], ki se pripiše prvim transakcijam.
- [...]“
8. Šesta direktiva je bila razveljavljena z Direktivo 2006/112. V skladu s členom 413 je

Direktiva 2006/112 začela veljati 1. januarja 2007.

9. Členi 2(1), 9(1), 25(a), 135(1)(f), 168(a), 169(c) in 173(1) Direktive 2006/112 so v bistvu enaki členu 2(1), 4(1) in (2), 6(1), drugi pododstavek, 13(B)(d), točka 5, in 17(2), (3)(c) in (5), prvi odstavek, Šeste direktive.

B – Nacionalna ureditev

10. V poglavju 1, člen 1, zakona št. 200 z dne 30. marca 1994 o DDV (Mervärdesskattelagen (1994:200)) ; v nadaljevanju: zakon ML)(6) je določeno, da se DDV plača v državno blagajno za obdavčljive dobave blaga ali storitev, ki so bile opravljene na švedskem ozemlju na podlagi poklicne dejavnosti.

11. V poglavju 3, člen 9, zakona ML je določeno, da se med drugim oprostijo transakcije s prenosljivimi vrednostnimi papirji, kot so posredovanje pri dobavi in trgovanju z delnicami, drugimi deleži in terjatvami, ne glede na to, ali so ustanovljeni z dokumentom ali ne, ter upravljanje investicijskih skladov.

12. V poglavju 8, člen 3, zakona ML je določeno, da je davčni zavezanec upravičen do odbitka vstopnega DDV, ki ga je plačal pri nakupu ali uvozu blaga ali storitev, če se uporabijo za potrebe njegove gospodarske dejavnosti.

III – Dejansko stanje v sporu o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13. SKF, delniška družba, je matična družba industrijske skupine, ki dejavnosti opravlja v številnih državah. Dejavno sodeluje pri upravljanju svojih hčerinskih družb in zanje za plačilo opravlja storitve, kot so vodenje, upravljanje in trgovinska politika. SKF hčerinskim družbam izstavlja račune za te storitve in je zanje zavezana za plačilo DDV.

14. SKF namerava prestrukturirati svojo skupino in v tem okviru prodati dejavnost hčerinske družbe, katere edina lastnica je, s prenosom vseh njenih delnic. Poleg tega bo prodala 26,5-odstotni delež v nadzorovani družbi, v kateri je v preteklosti imela 100-odstotni delež in za katero je kot matična družba prav tako opravljala storitve, obdavčene z DDV. Namen teh prodaj je zbrati sredstva za financiranje drugih dejavnosti skupine. Za izvedbo teh prodaj namerava SKF uporabiti storitve s področja vrednotenja vrednostnih papirjev, pomoči pri pogajanjih in specializiranega pravnega svetovanja za pisanje pogodb. Te storitve bodo obdavčene z DDV.

15. Za pojasnitev davčnih posledic teh prodaj je SKF pri odboru za davčno pravo vložila predlog za uradno razlago odbitnosti plačane vstopnega davka za storitve, opravljene na podlagi odsvojitve delnic hčerinske in nadzorovane družbe.

16. Odbor za davčno pravo je v odločbi z dne 12. januarja 2007 ugotovil, da ima SKF v obeh primerih pravico do odbitka plačane vstopnega DDV za te storitve. Menil je, da so storitve, ki jih je SKF opravila za hčerinsko in nadzorovano družbo, del gospodarske dejavnosti in da se DDV, s katerim so obdavčeni stroški prevzema teh družb, lahko odbije. Prav tako se lahko odbije plačani DDV, s katerim so obdavčeni stroški prenehanja te dejavnosti. Dejstvo, da se je dejavnost nadzorovane družbe ukinjala postopoma, naj ne bi v ničemer spremenilo te presoje.

17. Švedska davčna uprava je pri Regeringsrätten vložila tožbo zoper to odločbo in predlagala, naj DDV, plačan za opravljene storitve, ne bo odbiten. SKF pa je predlagala, naj se potrdi predhodno mnenje odbora za davčno pravo.

18. V teh okoliščinah je Regeringsrätten prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člena 2 in 4 Šeste direktive [...] ter člena 2 in 9 Direktive 2006/112/ES razlagati tako, da gre za obdavčljivo transakcijo, če davčni zavezanec, ki je za plačilo [DDV] zavezan zaradi opravljanja storitev za hčerinsko družbo, odsvoji delnice te hčerinske družbe?

2. Če se v odgovoru na prvo vprašanje ugotovi, da odsvojitve pomeni obdavčljivo transakcijo, ali velja zanjo oprostitev za transakcije z delnicami iz člena 13(B)(d), točka 5, [Šeste direktive [...] in člena 135(1)(f) Direktive 2006/112?

3. Ali je mogoče ne glede na odgovor na prvi dve vprašanji pravico do odbitka tako kot za splošne stroške priznati tudi za stroške, ki so nastali zaradi odsvojitve?

4. Ali je za odgovor na ta vprašanja pomembno, če odsvojitve delnic hčerinske družbe poteka v več fazah?“

IV – Postopek pred Sodiščem

19. Švedska davčna uprava, SKF, nemška vlada, vlada Združenega kraljestva in Komisija Evropskih skupnosti so v skladu s členom 23 Statuta Sodišča predložile pisna stališča. Te stranke, razen švedske davčne uprave in vlade Združenega kraljestva, ki nista bili zastopani, in švedska vlada so ustne navedbe podale na obravnavi 4. decembra 2008.

V – Analiza

A – Uvodne opombe

20. Kakor sem že navedel, se postopek v glavni stvari nanaša na vprašanje, ali SKF lahko odbije DDV, s katerim so bile obdavčene storitve, ki so bile zanjo opravljene, s področja vrednotenja vrednostnih papirjev, pomoči pri pogajanjih in pravnega svetovanja pri odsvojitvi delnic hčerinske in nadzorovane družbe.

21. Na splošno je treba opozoriti, da skupni sistem DDV zagotavlja nevtralnost v zvezi z davčnim bremenom vseh gospodarskih dejavnosti, ne glede na cilje ali rezultate teh dejavnosti, če so navedene dejavnosti na celoma same predmet DDV.(7)

22. V skladu s sodno prakso je iz člena 17(5), ob upoštevanju drugega odstavka, Šeste direktive razvidno, da mora za nastanek pravice do odbitka DDV obstajati neposredna povezava med kupljenim blagom ali storitvami in izstopnimi transakcijami, ki daje pravico do odbitka.(8) Drugače povedano, neposredna povezava med določeno vstopno transakcijo in eno ali več izstopnimi transakcijami, ki daje pravico do odbitka, mora na celoma obstajati zato, da se pravica do odbitka plačane vstopne davka prizna davčnemu zavezancu in da se določi obseg take pravice.(9)

23. Vendar je Sodišče priznalo, da ima davčni zavezanec pravico do dobitka, četudi ni neposredne povezave med določeno vstopno transakcijo in eno ali več izstopnimi transakcijami, ki daje pravico do odbitka, kadar so stroški zadevnih storitev del splošnih stroškov transakcije in so kot taki sestavni del cene blaga ali storitev, ki jih dobavlja.(10)

24. Prva tri vprašanja predložitvenega sodišča se nanašajo na omenjene pogoje za nastanek pravice do odbitka, in sicer: a) ali je transakcija odsvojitve delnic, imenovana „izstopna“ transakcija, ekonomska transakcija, ki spada na področje uporabe Šeste direktive (in Direktive

2006/112); b) če je odgovor pritrdilen, ali se tej transakciji prizna pravica do odbitka oziroma zanjo ne velja nobena oprostitev iz Šeste direktive (in Direktive 2006/112), in c) ali se pravica do odbitka plačnega vstopnega DDV za storitve, ki jih je prejela SKF, prizna tudi za stroške, ki so lahko, čeprav so nastali neposredno zaradi odsvojitve delnic, del splošnih stroškov davčnega zavezanca. Tretje vprašanje pa se nanaša na morebiten vpliv dejstva, da je odsvojitev delnic potekala v več fazah, na odgovore na zgornja vprašanja.

B – Prvo vprašanje za predhodno odločanje

25. Kot so upravičeno navedle vse stranke, ki so Sodišču predložile stališča, predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali so odsvojitve delnic, kakršne so te v postopku v glavni stvari, transakcije, ki spadajo na področje uporabe Šeste direktive in Direktive 2006/112.

26. V nasprotju s tem, kar je na obravnavi navedla SKF, ki meni, da odsvojitev finančnih deležev, skupaj z odsvojitvijo v postopku v glavni stvari ni obdavčena z DDV, je treba po mojem mnenju na to vprašanje odgovoriti pritrdilno, kakor so trdile tudi švedska davčna uprava, tri vlade, ki so predložile stališča v tej zadevi, in Komisija.

27. Res je, da iz sodne prakse izhaja, da odsvojitev finančnih deležev ene družbe v drugih podjetjih *naeloma* ne pomeni gospodarske dejavnosti v smislu Šeste direktive in tako ne spada na njeno področje uporabe.(11)

28. Vendar po mnenju Sodišča, zlasti kadar se transakcija z delnicami ali deleži v družbi opravi na podlagi gospodarske dejavnosti posredovanja z vrednostnimi papirji(12) ali z namenom posrednega ali neposrednega sodelovanja pri upravljanju zadevnih družb, brez poseganja v pravice, ki jih ima izdajatelj delnic kot delničar ali družbenik(13), ta transakcija lahko spada na področje uporabe DDV.

29. Tako je Sodišče presodilo, da je treba na podlagi pridobitev deležev, ki jih spremlja posredno ali neposredno sodelovanje pri upravljanju podjetij, v katerih so potekale te transakcije, tako sodelovanje pri upravljanju hčerinskih družb šteti za gospodarsko dejavnost v smislu člena 4(2) Šeste direktive, če vključuje izvajanje transakcij, ki so predmet DDV v skladu s členom 2 te direktive, kot so upravne, finančne ali računovodske, komercialne ali tehnične storitve, ki jih holdingška družba izvaja za navedene hčerinske družbe.(14)

30. Vendar v tem postopku v glavni stvari ni sporno, da je SKF, mati na družba industrijske skupine, posegala v upravljanje hčerinske in nadzorovane družbe, na kateri se nanaša predložitvena odločba, in zanjo za plačilo opravljala različne storitve, med drugim upravne, računovodske in komercialne, za katere je SKF zavezana za plačilo DDV. Kot je na obravnavi upravičeno poudarila švedska vlada, tako sodelovanje kaže, da ima SKF v hčerinski in nadzorovani družbi finančne interese, ki presegajo interese običajnega delničarja.

31. Kakor je opozorila nemška vlada, bi seveda lahko obstajal dvom o tem, ali transakcija odsvojitve delnic, kot je ta v sporu o glavni stvari, spada na področje uporabe Šeste direktive, če v nasprotju s prevzemom ali lastništvom deležev njen namen ni formalno sodelovanje pri upravljanju hčerinske in nadzorovane družbe, ampak ravno nasprotno, prenehanje te dejavnosti.

32. Tak dvom je mogoče odpraviti s spodaj navedenimi razlogi.

33. Najprej po zgledu nemške vlade menim, da je odsvojitev delnic, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, navsezadnje največji mogoč poseg v dejavnost hčerinske in nadzorovane družbe kot ukrep upravljanja skupine družb na podlagi prestrukturiranja omenjene skupine, ki ga izvede mati na družba. V tem smislu se mi zdi sodna praksa, navedena v točki 29 teh sklepnih

predlogov, upoštevna tudi za tako odsvojitve delnic.

34. Nato in vsekakor, kot je Sodišče zelo jasno razširilo svoje presoje o negospodarskem značaju preprostih pridobitev deležev na primere preprostih prodaj deležev,⁽¹⁵⁾ po mojem mnenju nareli enakega obravnavanja in davčne nevtralnosti zahtevata, naj se presoje Sodišča v zvezi s priznavanjem gospodarskega značaja za pridobitve deležev, ki jih spremlja sodelovanje matične družbe pri upravljanju njenih hčerinskih in nadzorovanih družb, razširijo na primere odsvojitve deležev, s katerimi se konča tako sodelovanje pri upravljanju.

35. Te ugotovitve ustrezajo tudi razlagi Direktive 2006/112, zato predlagam, naj se na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovori: člen 2(1) in člen 4(1) in (2) Šeste direktive ter člen 2(1) in člen 9(1) Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da je odsvojitev vseh delnic, ki jih ima matična družba v kapitalu hčerinske in nadzorovane družbe, v katerih je navedena matična družba posredno ali neposredno sodelovala pri upravljanju, tako da je zanju za plačilo izvajala različne upravne, računovodske in komercialne storitve, za katere je ta družba zavezana za plačilo DDV, gospodarska dejavnost.

C – Drugo vprašanje za predhodno odločanje

36. Ob predpostavki, da odsvojitev delnic, ki jih ima matična družba v kapitalu hčerinske in nadzorovane družbe, spada na področje uporabe določb Šeste direktive in Direktive 2006/112 – predpostavka, ki jo je, kot sem navedel, treba potrditi – predložitveno sodišče z drugim vprašanjem sprašuje, ali za to odsvojitev velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive in člena 135(1)(f) Direktive 2006/112.

37. Švedska davčna uprava in tri vlade, ki so Sodišču predložile stališča, menijo, da je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno.

38. In nasprotno, medtem ko SKF trdi, da glede na predlagani odgovor na prvo vprašanje na to vprašanje ni treba odgovoriti, Komisija trdi, da je treba prodajo vseh delnic neke družbe šteti kot strateško prerazporejanje sredstev za zbiranje sredstev za financiranje drugih dejavnosti skupine. Zato je po mnenju Komisije ta transakcija primerljiva z delnim ali popolnim prenosom celotnega podjetja, in zanjo torej ne velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive in člena 135(1)(f) Direktive 2006/112. Kot je bilo izrazito poudarjeno med razpravo na obravnavi, Komisija ob sklicevanju na točko 20 zgoraj navedene sodbe Kretztechnik tudi meni, da navedena oprostitev velja samo za komercialne transakcije z vrednostnimi papirji.

39. Ta trditev ni prepričljiva.

40. Treba je opozoriti, da v skladu z omenjenima določbama države članice oprostitjo DDV transakcije z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji.

41. Zdi se, da iz zgoraj navedene sodbe Wellcome Trust izhaja, da oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive velja za „transakcije z delnicami“, opravljene z namenom posrednega ali neposrednega sodelovanja pri upravljanju družb, v katerih so bili deleži pridobljeni.⁽¹⁶⁾

42. Seveda nihče ne more spregledati, da se je Sodišče v zgoraj navedeni sodbi sklicevalo na člen 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, da bi dokazalo, da imajo pridobitve deležev, ki jih spremlja sodelovanje pri upravljanju zadevnih hčerinskih družb, gospodarski značaj, ne pa, strogo gledano, da bi opredelilo natančno področje uporabe oprostitve iz te določbe.

43. Vendar v nasprotju z mnenjem Komisije ne menim, da je mogoče področje uporabe člena

13(B)(d), točka 5, Šeste direktive (in člena 135(1)(f) Direktive 2006/112) omejiti samo na gospodarske transakcije posredovanja z vrednostnimi papirji in torej izključiti transakcijo, s katero matična družba odsvoji delnice v hčerinski in nadzorovani družbi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari.

44. Prvič, ne člen 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive ne člen 135(1)(f) Direktive 2006/112 ne uvajata takega razlikovanja med transakcijami z delnicami, ki spadajo na področje uporabe teh direktiv.

45. Drugič, po mojem mnenju iz točke 20 zgoraj navedene sodbe Kretztechnik ni mogoče sklepati na posledico, kakršno ji pripisuje Komisija. V tej točki te sodbe je Sodišče pri vprašanju, ali ima izdaja delnic gospodarski značaj, zaradi katerega bi spadala na področje uporabe Šeste direktive, namreč le opozorilo, da spadajo na področje uporabe te direktive, „vendar so v skladu s členom 13(B)(d), točka 5, te direktive, transakcije pobiranja stalnih prihodkov iz dejavnosti, ki presegajo okvir nakupa in prodaje vrednostnih papirjev, kot so transakcije, opravljene pri izvajanju gospodarske dejavnosti posredovanja z vrednostnimi papirji, oproščene DDV“(17).

46. Zato se zdi, da ta točka nikakor ne omejuje področja uporabe oprostitve iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive na gospodarske transakcije posredovanja z delnicami.

47. Nasprotno, ta omejitev se po eni strani razširja na vse transakcije, ki presegajo nakup in prodajo vrednostnih papirjev, kajti zadnje, kot je navedeno v točki 27 teh sklepnih predlogov, ne spadajo na področje uporabe Šeste direktive. Kakor sem že pojasnil, je ta pogoj izpolnjen v položaju, kot je ta, ki je predmet postopka v glavni stvari.

48. Po drugi strani morajo biti transakcije, za katere velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive take, da gre za pobiranje stalnih prihodkov. V zadevi v glavni stvari se mi zdi, da okoliščina, da se bodo prihodki iz odsvojitve uporabili za prestrukturiranje industrijske skupine družb, ki jih vodi SKF, zadostno izpolnjuje merilo stalnosti prihodkov, saj so dodeljeni transakciji, ki je strukturna, ter zato dolgoročna in obsežna.

49. Zdi se mi, da je vključitev transakcij odsvojitve delnic – kakršne so te v sporu o glavni stvari – v področje uporabe člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, podprta tudi z obrazložitvijo iz točke 16 zgoraj navedene sodbe Harnas & Helm, v kateri je Sodišče zlasti ob sklicevanju na zgoraj navedeno sodbo Wellcome Trust dopustilo, da „transakcije, navedene v členu 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, spadajo na področje uporabe DDV, če so opravljene v okviru gospodarske dejavnosti posredovanja z vrednostnimi papirji z namenom posrednega ali neposrednega sodelovanja pri upravljanju družb, v katerih so bili deleži pridobljeni, ali so neposredna, trajna in nujna razširitev obdavčljive dejavnosti“(18).

50. Zdi se torej, da se oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive v skladu z njegovim besedilom razširi na vse transakcije „z delnicami“, navedene v tej določbi, ki spadajo na področje uporabe te direktive. Dejstvo, da je treba, kakor trdi Komisija, člen 13(B) Šeste direktive kot določbo o odstopanju od načela, na podlagi katerega se DDV plačuje za vsako storitev, ki jo davčni zavezanec opravi za plačilo, razlagati ozko,(19) po mojem mnenju ne more povzročiti, da bi prezrli samo besedilo te določbe.

51. Po mojem mnenju te presoje ne more ovreči dodatna trditev Komisije, da bi morala biti odsvojitve delnic, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, enakovredna prenosu celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja za plačilo v smislu člena 5(8) Šeste direktive, ki naj bi bil na celoma obdavčljiva transakcija, kar bi povzročilo, da za to odsvojitve ne velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive.

52. Najprej in na splošno namreč dvomim, ali je mogoče meniti, da člen 5(8) Šeste direktive, v katerem je opredeljena „dobava blaga“, lahko pokriva odsvojitve deležev, ki se navezujejo na „opravljanje storitev“ iz člena 6(1) te direktive, ki je opredeljeno tako, da vključuje „odstop[e] premoženja v pravicah, ne glede na to, ali so te pravice ustanovljene z dokumentom ali ne“. V zvezi s tem lahko navedemo, da je Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Kretztechnik izključilo možnost, da bi izdaje novih delnic lahko šteje za dobavo blaga proti plačilu, ker so delnice vrednostni papirji, ki izražajo pravico in spadajo pod opredelitev opravljanja storitev za plačilo.(20) Prav tako se mi zdi, da se člen 5(8) Šeste direktive nanaša bolj na celotno ali delno odsvojitve sredstev nekega podjetja kot delnic ali finančnih deležev v neki družbi.(21)

53. Dalje, Sodišče v zgoraj navedeni sodbi BLP Group v zvezi s prodajo 95-odstotnega deleža, ki ga je imela mati na družba v hčerinski družbi, ni ovrglo presoje predložitvenega sodišča, da je taka prodaja oproščena transakcija(22), ne da bi popravilo svojo presojo, tako da bi se upoštevale morebitne odsvojitve finančnih deležev, ki bi se razumele kot „prenos celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja za plačilo“ v smislu člena 5(8) Šeste direktive.

54. Poleg tega, kot je opozorila SKF na obravnavi, in čeprav, priznam, ta trditev sama po sebi ni v celoti odločilna za razlago izraza, ki spada na področje prava Skupnosti, z vidika pogodbenega prava lastnik delnic neke družbe ni nujno pristojen za prenos sredstev podjetja, kajti na celoma lahko tako transakcijo sklene samo to podjetje.

55. Nazadnje in vsekakor, tudi če bi menili, da je razlaga člena 5(8) Šeste direktive, ki jo predlaga Komisija, pravilna, je kljub temu res, kakor sta navedli švedska vlada in SKF v odgovoru na natančno vprašanje o veljavnem pravu v postopku v glavni stvari, ki jima ga je na obravnavi postavilo Sodišče, da se je Kraljevina Švedska odločila za možnost iz člena 5(8) Šeste direktive, in sicer da v primeru prenosa celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja ni bila opravljena nobena dobava blaga. Če država članica uporabi to možnost, to v skladu s členom 2 Šeste direktive povzroči, da tak prenos ni obdavčen z DDV.(23)

56. Iz tega sledi – v nasprotju s sporočilom Komisije – da s tem, ko se odsvojitvi zadevnih delnic v postopku v glavni stvari prizna znaj prenos celote podjetja v smislu člena 5(8) Šeste direktive, ne bi bilo mogoče „nevtralizirati“ uporabe oprostitve iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, kajti na Švedskem tak prenos ne spada na področje uporabe Šeste direktive.

57. Zato po mojem mnenju za transakcijo odsvojitve delnic hčerinske in nadzorovane družbe, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, velja oprostitve iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive in člena 135(1)(f) Direktive 2006/112.

58. Če se Sodišče ne bi strinjalo s tem predlogom in bi v skladu s stališčem, ki ga zagovarja Komisija, menilo, da je taka transakcija primerljiva s prenosom celotnega podjetja ali dela podjetja v smislu člena 5(8) Šeste direktive (in člena 19(1) Direktive 2006/112), bi ta transakcija vsekakor ostala zunaj področja uporabe teh dveh direktiv zaradi možnosti, ki jo dopušča navedeni določbi in na katero se je sklicevala Kraljevina Švedska, da se šteje, da tak prenos ne vključuje nobene dobave blaga.

D – Tretje vprašanje za predhodno odločanje

59. Iz besedila tretjega vprašanja in obrazložitve, s katero želi predložitveno sodišče pojasniti to vprašanje, izhaja, da sodišče želi izvedeti, ali kljub neposredni povezanosti stroškov nakupa storitev, ki so vstopna transakcija, in transakcije odsvojitve delnic vseeno lahko obstaja pravica do odbitka plačanega vstopnega DDV, če so ti stroški del splošnih stroškov davčnega zavezanca na podlagi njegove celotne gospodarske dejavnosti. To vprašanje je najlažje pojasniti z okoliščinami, da

bi morala odsvojitve delnic v h?erinski in nadzorovani dru?bi na splošno potekati na podlagi prestrukturiranja skupine, ki jo vodi SKF, s ?imer bi zadnja lahko sprostila sredstva, potrebna za prilagoditev njene industrijske dejavnosti.

60. Kakor sem poudaril v uvodnih opombah, mora, zato da je pla?ani vstopni DDV mogo?e odbiti, na?eloma obstajati neposredna povezava med obdav?enimi vstopnimi transakcijami in eno ali ve? obdav?enimi izstopnimi transakcijami.(24)

61. Kot je Sodiš?e že imelo možnost pojasniti, taka pravica do odbitka izhaja iz tega, da so stroški za pridobitev zadevnega blaga in storitev sestavni del cene obdav?ljivih izhodnih transakcij, ki dajejo pravico do odbitka.(25)

62. Poleg tega je Sodiš?e v sodbi Midland Bank odlo?ilo, da poskusi, razviti natan?nejšo opredelitev, kot je merilo „neposredne povezave“, niso realisti?ni, ker glede na raznolikost trgovinskih in strokovnih transakcij ne bi bilo mogo?e dati primernejšega odgovora na to, kako v vseh teh primerih opredeliti nujni odnos, ki mora obstajati med vstopnimi in izstopnimi transakcijami, da je vstopni DDV mogo?e odbiti.(26) Sodiš?e je v isti sodbi dodalo, da morajo nacionalna sodiš?a to merilo uporabiti za dejstva v vsaki zadevi, ki jim je predložena.(27)

63. Predložitveno sodiš?e je v postopku v glavni stvari ugotovilo, da so storitve, ki jih je pridobila SKF, neposredno povezane s transakcijo odsvojitve delnic h?erinske in nadzorovane dru?be. Te storitve so namre? povezane z vrednotenjem delnic za odsvojitve, s pomo?jo pri odsvojitvenih pogajanjih in pisanjem pogodbenih dokumentov, in so bile torej pridobljene za izvedbo transakcije odsvojitve. Prav tako švedska dav?na uprava, vlade, ki so Sodiš?u predložile stališ?a, in Komisija na podlagi ugotovitev predložitvenega sodiš?a upravi?eno menijo, da obstaja neposredna povezava med pridobljenimi storitvami, ki so vstopne transakcije, in izstopno transakcijo odsvojitve delnic.(28)

64. Ker je transakcija odsvojitve delnic, kakor sem predlagal v odgovoru na drugo vprašanje, ki sem ga obravnaval zgoraj, oproš?ena DDV v skladu s ?lenom 13(B)(d), to?ka 5, Šeste direktive, davka na dodano vrednost, s katerim je obdav?eno opravljanje storitev, pridobljenih za izvedbo te transakcije, po vsej logiki ni mogo?e odbiti, saj so te storitve sestavni del cene oproš?ene transakcije.(29)

65. Sodiš?e je to rešitev našlo v zgoraj navedeni sodbi BLP Group. Sodiš?e je namre? menilo, da DDV, s katerim so bile obdav?ene strokovne storitve, ki jih je pridobila BLP Group na podlagi odsvojitve ene od h?erinskih dru?b, ne more biti odbiten, kajti zadevne storitve so bile uporabljene za izvedbo oproš?ene transakcije, in sicer odsvojitve deleža v tej h?erinski dru?bi.(30)

66. Sodiš?e je v isti sodbi pojasnilo, da se to pravilo uporablja tudi, „?e je kon?ni cilj oproš?ene operacije izvedba obdav?ene transakcije“(31).

67. Za razumevanje te trditve je treba upoštevati dejstva v zadevi, v kateri je bila izre?ena zgoraj navedena sodba BLP Group, in trditve te dru?be pred Sodiš?em. Kot izhaja iz obrazložitve dejstev v tej zadevi, je bil namre? glavni cilj odsvojitve deležev v h?erinski dru?bi zbrati sredstva za poravnavo dolgov, ki so nastali pri obdav?enih transakcijah BLP Group. BLP Group je zato pred Sodiš?em zlasti opozarjala, da je treba DDV, pla?an za opravljanje storitev, ki jih je pridobila za izvedbo odsvojitve zadevnih deležev, odbiti, ?eprav so bile te storitve posredno povezane z obdav?ljivimi izstopnimi transakcijami.(32)

68. Sodiš?e je jasno zavrnilo utemeljitev BLP Group in poudarilo, da morajo zadevno blago ali storitve, da nastane pravica do odbitka pla?anega vstopnega DDV, imeti neposredno povezavo z obdav?enimi transakcijami in da v zvezi s tem kon?ni cilj, ki si ga prizadeva dose?i dav?ni

zavezanec, ni pomemben,(33) celo kadar je ta cilj uresni?itev obdav?ene transakcije. Ko je Sodiš?e zavrnilo trditve BLP Group, se je oprlo tudi na ugotovitve, da je treba zagotoviti pravno varnost in olajšati uporabo DDV, kajti od dav?nih organov ni mogo?e zahtevati, naj dolo?ijo, kakšen namen ima dav?ni zavezanec, kadar storitve niso objektivno povezane z obdav?ljivimi transakcijami.(34)

69. Kot je zelo upravi?eno poudaril generalni pravobranilec F. G. Jacobs v sklepnih predlogih v zadevi Abbey National(35), iz zgoraj navedene sodbe BLP Group tako izhaja, da bo u?inek „prekinitve verige DDV“, ki je bistvena zna?ilnost oproš?ene transakcije, vedno pomenil oviro za to, da se pla?ani DDV za blago ali storitve, uporabljene za tako transakcijo, odbije od DDV, s katerim je obdav?ena transakcija, ki je pozneje v verigi izstopna transakcija in sestavni del cene katere je oproš?ena transakcija. Zato se neposredna povezava ne nanaša izklju?no na najbližji ?len v verigi, ampak je namenjena odpravljanju položajev, v katerih je verigo prekinila oproš?ena transakcija.(36)

70. Po mojem mnenju je mogo?e rešitev iz zgoraj navedene sodbe BLP Group, ki je bila ravnokar pojasnjena, u?inkovito prenesti na to zadevo. Odbitek pla?anega vstopnega DDV za storitve, ki jih je pridobila SKF, bi bilo treba zavrniti, ?e imajo te storitve neposredno povezavo z oproš?eno transakcijo, v tem primeru s transakcijo odsvojitve delnic h?erinske in nadzorovane družbe, s katero se prekine veriga DDV, ?eprav se ta transakcija vklju?uje v cilj prestrukturiranja industrijskih dejavnosti skupine, ki jo vodi SKF.

71. Predložitveno sodiš?e se kljub temu sprašuje, ali je sodna praksa Sodiš?a, navedena v to?ki 23 teh sklepnih predlogov, v skladu s katero je vstopni DDV vendarle mogo?e odbiti, ?e so stroški pridobljenih storitev del splošnih stroškov dav?nega zavezanca in torej imajo neposredno povezavo z njegovo celotno gospodarsko dejavnostjo, veljavna v zadevi, kakršna je ta v sporu o glavni stvari.

72. Po mojem mnenju je na to vprašanje treba odgovoriti nikalno.

73. Upoštevne sodbe, v katerih je Sodiš?e priznalo možnost, navedeno v to?ki 71 teh sklepnih predlogov, da se odbije pla?ani vstopni DDV, so se nanašale na transakcije, ki so imele v nasprotju s predpostavko, na kateri temelji zgoraj navedena sodba BLP Group, povezavo z izstopnimi transakcijami, ki so bile *v celoti izvzete iz obdav?enja z DDV* (ker niso štele ne za dobavo blaga ne za opravljanje storitev) in ki zato niso bile pomembne za dolo?anje, ali je obstajala pravica do odbitka ali ne.(37) V teh okoliš?inah je bilo torej dovoljeno iskati izstopno transakcijo ali izstopne transakcije, ki dajejo pravico do odbitka in s katerimi je bila vstopna transakcija najtesneje povezana, in zato, ?e je bilo primerno, povezana tudi s splošno gospodarsko dejavnostjo dav?nega zavezanca.

74. V tem smislu je zelo nazorna presoja Sodiš?a iz to?ke 36 zgoraj navedene sodbe Kretztechnik, v skladu s katero „glede dejstva, da je izdaja delnic *transakcija, ki ne sodi na podro?je uporabe Šeste direktive*, in da je Kretztechnik to transakcijo izvedla, da bi v korist svoje splošne gospodarske dejavnosti pove?ala svoj kapital, je treba šteti, da so stroški za storitve, ki jih je v okviru zadevne transakcije pridobila ta družba, del njenih splošnih stroškov in so kot taki sestavni elementi cene njenih proizvodov. Te storitve imajo neposredno zvezo s celotno gospodarsko dejavnostjo dav?nega zavezanca.“(38)

75. Zdi se, da je treba pojasnilo Sodiš?a, da zadevna transakcija ne spada na podro?je uporabe Šeste direktive, razumeti v smislu sklepnih predlogov generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v isti zadevi Kretztechnik. Jacobs je namre? po eni strani menil, da ?e je treba izdajo delnic šteti za transakcijo, ki je oproš?ena davka, potem ne more biti odbitka vstopnega davka, pla?anega na storitve, ki so neposredno povezane s to transakcijo, in po drugi strani, da ?e

izstopna transakcija sploh ni zajeta z DDV in zato ni upoštevana za ugotavljanje pravice do odbitka, bi se morali vprašati, ali je vstopne transakcije mogoče povezati z eno ali več obdavčenimi izstopnimi transakcijami oziroma jih pripisati celoti gospodarske dejavnosti družbe, kar je v tem primeru po mnenju generalnega pravobranilca verjetna predpostavka.(39)

76. Zdi se mi, da je Sodišče pritrdilo razločevanju, ki ga je generalni pravobranilec F. G. Jacobs uvedel v omenjenih sklepnih predlogih, med izstopnimi transakcijami, ki so oproščene plačila DDV, na eni strani, in tistimi, ki sploh niso obdavčene z DDV, na drugi strani, ker jih ni mogoče šteti ne za dobave blaga ne za opravljanje storitev, s tem pa je potrdilo tudi rešitev iz zgoraj navedene sodbe BLP Group, na katero je konec koncev generalni pravobranilec tudi oprl svojo trditev.

77. Za predstavljeni pristop, ki se mi zdi pristop, izbran v sodni praksi, se lahko zdi, da ugodneje obravnava transakcije odsvojitve delnic, ki ne spadajo na področje uporabe DDV, kot tiste, ki so oproščene plačila DDV v skladu z določbami Šeste direktive (in/ali Direktive 2006/112), čeprav spadajo na omenjeno področje. Čeprav se namreč odbitek za storitve, pridobljene za izvedbo transakcije, ki ne spada na področje uporabe DDV, lahko prizna, če te storitve štejejo za neposredno povezane s splošno gospodarsko dejavnostjo davčnega zavezanca,(40) pa DDV, s katerim so obdavčene storitve, pridobljene za izvedbo oproščene transakcije, ni mogoče odbiti.

78. Vendar je tak položaj le neločljiva posledica skupnega sistema, urejenega s Šesto direktivo (potrjenega z Direktivo 2006/112), in razločevanja, ki mora biti čim jasnejše, med obdavčenimi transakcijami na eni strani in oproščenimi transakcijami na drugi, od koder izhajata merilo neposredne povezave(41) ter uinek prekinitve verige DDV zaradi neposredne povezave med vstopno transakcijo, obdavčeno z DDV, in izstopno transakcijo, oproščeno plačila DDV.

79. Poleg tega, če ni uinka prekinitve verige DDV, kadar transakcija odsvojitve delnic sploh ne spada na področje uporabe DDV, po mojem mnenju prav tako ni diskriminacijske razlike v obravnavanju v škodo davčnega zavezanca, ki pridobi storitve za izvedbo transakcij odsvojitve delnic, za katere velja oprostitev DDV iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, in ki zato nima pravice do odbitka plačane vstopnega DDV, tudi v zvezi s splošnimi stroški, ki jih je imel ta zavezanec.

80. Poleg tega bi z odobritvijo pravice do odbitka plačane vstopnega DDV, ko ima obdavčena transakcija neposredno povezavo z izstopno transakcijo odsvojitve delnic, za katero velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, povzročili, da se po sodni poti uvede nova možnost odbitka plačane vstopnega DDV. V skladu s členom 17(3)(c) te direktive se tak odbitek prizna *samo*, če se blago in storitve uporabljajo za namene „katerih koli transakcij, oproščenih v skladu s členom 13B(a) in (d), odstavki 1 do 5, če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim izvozu v državo izven Skupnosti“, kar pa nikakor ni razvidno iz dokumentov v spisu v tej zadevi in na kar se SKF pred Sodiščem tudi ni sklicevala.

81. Zato menim, da je treba na tretje vprašanje predložitvenega sodišča odgovoriti tako, da davčni zavezanec, ki je pridobil storitve za izvedbo transakcije odsvojitve delnic hčerinske in nadzorovane družbe, za katero velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive in člena 135(1)(f) Direktive 2006/112 in s katero imajo te storitve neposredno povezavo, nima pravice do odbitka vstopnega DDV, plačane za te storitve.

E – *Četrto vprašanje za predhodno odločanje*

82. Predložitveno sodišče s četrnim in zadnjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali bi na odgovore na prejšnja vprašanja lahko vplivala okoliščina, da je transakcija odsvojitve delnic potekala v ve?

fazah.

83. Treba je opozoriti, da predložitveno sodišče ne navaja dejanskih okoliščin, zaradi katerih je Sodišče postavilo to vprašanje, čeprav lahko predpostavljamo, da je ta problematika povezana s prodajo zadnjega svežnja delnic nadzorovane družbe.(42)

84. Nikakor ne mislim, enako kot vse stranke, ki so Sodišču predložile stališča, da bi dejstvo, da je odsvojitve delnic potekala v več zaporednih transakcijah, lahko vplivalo na odgovore na prva tri vprašanja.

85. Res je, da kot je upravičeno navedla Komisija, odsvojitelj težje dokaže, da so različne faze odsvojitve delnic del ene same širše transakcije odsvojitve vseh delnic hčerinske družbe. Če odsvojitelj to dokaže, pa ni nobenega razloga, da bi bile primerljive transakcije odsvojitve delnic še naprej deležne različnega davčnega obravnavanja.

86. Poleg tega so upoštevne določbe Šeste direktive v bistvu povzete v določbah Direktive 2006/112, zato se davčno obravnavanje transakcije odsvojitve delnic, ki bi potekala delno na podlagi področja uporabe prve direktive in delno na podlagi področja uporabe druge direktive, ne bi smelo spremeniti.

87. Če je torej, kot predlagam, transakcija odsvojitve delnic oproščena plačila DDV na podlagi Šeste direktive ali Direktive 2006/112, okoliščina, da je transakcija na primer potekala v dveh ali treh zaporednih fazah, ne vpliva to, da vstopnega DDV, plačane za opravljanje storitev, ki imajo neposredno povezavo s to transakcijo, ni mogoče odbiti. Z drugačno presojo bi se uvedle razlike v obravnavanju objektivno primerljivih transakcij.

88. Zato predlagam, naj se na četrto vprašanje odgovori tako, da okoliščina, da odsvojitve delnic hčerinske in/ali nadzorovane družbe poteka v več zaporednih fazah, ne vpliva na odgovore na prva tri vprašanja.

VI – Predlog

89. Na podlagi navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je predložilo Regeringsrätten, odgovori:

1. Člen 2(1) in člen 4(1) in (2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/18/ES z dne 14. februarja 2006, ter člen 2(1) in člen 9(1) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da je odsvojitve vseh delnic, ki jih ima mati na družba v kapitalu hčerinske in nadzorovane družbe, v katerih je navedena mati na družba posredno ali neposredno sodelovala pri upravljanju, tako da je zanju proti plačilu opravljala različne upravne, računovodske in komercialne storitve, za katere je ta družba zavezana za plačilo davka na dodano vrednost, gospodarska dejavnost.

2. Za transakcijo odsvojitve delnic hčerinske in nadzorovane družbe, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive 77/388, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/18, in iz člena 135(1)(f) Direktive 2006/112.

3. Davčni zavezanec, ki je pridobil storitve za izvedbo transakcije odsvojitve delnic hčerinske in nadzorovane družbe, za katero velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive 77/388, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/18, in iz člena 135(1)(f) Direktive 2006/112 ter s katero imajo te storitve neposredno povezavo, nima pravice do odbitka vstopnega

davka na dodano vrednost, plačanega za te storitve, niti ne se ta transakcija vključuje v cilj prestrukturiranja industrijskih dejavnosti skupine davčnega zavezanca.

4. Dejstvo, da odsvojitve delnic hčerinske in/ali nadzorovane družbe poteka v več zaporednih fazah, ne vpliva na odgovore na prva tri vprašanja.

1 – Jezik izvirnika: francoščina.

2 – UL L 145, str. 1.

3 – UL L 51, str. 12.

4 – UL L 347, str. 1.

5 – Na splošno je davčna razlaga uradno stališče uprave do zavezančevega dejanskega položaja glede na davčno besedilo. Navedli bomo, da so bila v zvezi s Kraljevino Švedsko zaradi tega postopka Sodišče že predložena vprašanja za predhodno odločanje s področja DDV: glej sodbo z dne 6. novembra 2008 v zadevi Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet (C-291/07, ZOdl., str. I-8255, točka 16).

6 – SFS 1994, št. 200.

7 – V zvezi s tem glej sodbo z dne 8. februarja 2007 v zadevi Investrand (C-435/05, ZOdl., str. I-1315, točka 22 in navedena sodna praksa).

8 – Glej zlasti sodbo z dne 22. februarja 2001 v zadevi Abbey National (C-408/98, Recueil, str. I-1361, točka 25 in navedena sodna praksa).

9 – Zgoraj navedeni sodbi Abbey National (točka 26) in Investrand (točka 23).

10 – Glej zgoraj navedeno sodbo Investrand (točka 24 in navedena sodna praksa).

11 – Glej sodbe z dne 20. junija 1996 v zadevi Wellcome Trust (C-155/94, Recueil, str. I-3013, točka 33), z dne 26. junija 2003 v zadevi KapHag (C-442/01, Recueil, str. I-6851, točka 40), z dne 29. aprila 2004 v zadevi EDM (C-77/01, Recueil, str. I-4295, točke od 57 do 59), z dne 21. oktobra 2004 v zadevi BBL (C-8/03, ZOdl., str. I-10157, točka 38), z dne 26. maja 2005 v zadevi Kretztechnik (C-465/03, ZOdl., str. I-4357, točka 19) in zgoraj navedeno sodbo Investrand (točka 25). Z vidika te sodne prakse v zvezi s tem ni mogoče pripisati odločilnega pomena sodbi z dne 6. aprila 1995 v zadevi BLP Group (C-4/94, Recueil, str. I-983), v kateri Sodišče ni ovrglo presoje nacionalnega sodišča, da je odsvojitve delnic v postopku v glavni stvari „oproščena transakcija“, s čimer je torej predpostavljeno, da gre za gospodarsko dejavnost, ki spada na področje uporabe Šeste direktive. V resnici se zdi, da se je Sodišče v tej zadevi enostavno omejilo na odgovore na vprašanja, kakršna mu je predložilo nacionalno sodišče.

12 – Glej zlasti zgoraj navedene sodbe Wellcome Trust (točka 25), EDM (točka 59), BBL (točka 41) in Kretztechnik (točka 20).

13 – V zvezi s tem glede pridobitve deležev glej sodbe z dne 20. junija 1991 v zadevi Polysar Investments Netherlands (C-60/90, Recueil, str. I-3111, točka 14), z dne 14. novembra 2000 v zadevi Floridienne in Berginvest (C-142/99, Recueil, str. I-9567, točka 18) in z dne 27. septembra 2001 v zadevi Cibo Participations (C-16/00, Recueil, str. I-6663, točka 20); v zvezi z odsvojitvijo deležev glej zgoraj navedeno sodbo Wellcome Trust (točka 35). Glej tudi sodbo z dne 6. februarja 1997 v zadevi Harnas & Helm (C-80/95, Recueil, str. I-745, točka 16).

- 14 – Glej zgoraj navedeni sodbi *Floridienne* in *Berginvest* (točka 19) ter *Cibo Participations* (točka 21).
- 15 – Glej zlasti zgoraj navedeni sodbi *Wellcome Trust* (točka 33) in *Kretztechnik* (točka 19).
- 16 – Glej zgoraj navedeno sodbo *Wellcome Trust* (točka 35).
- 17 – Zgoraj navedena sodba *Kretztechnik* (točka 20) (moj poudarek).
- 18 – Zgoraj navedena sodba *Harnas & Helm* (točka 16) (moj poudarek).
- 19 – Glej nazadnje sklep z dne 14. maja 2008 v združenih zadevah *Tiercé Ladbroke* (C-231/07 in C-232/07, točka 15 in navedena sodna praksa).
- 20 – Zgoraj navedena sodba *Kretztechnik* (točki 22 in 23).
- 21 – V tem smislu glej tudi točko 26 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca F. G. Jacobsa v zgoraj navedeni zadevi *Abbey National*. Glej tudi sodbo z dne 27. novembra 2003 v zadevi *Zita Modes* (C-497/01, Recueil, str. I-14393, točka 39), v kateri je navedeno, da naj bi bil namen člena 5(8) Šeste direktive olajšati „prenose podjetij ali delov podjetij“.
- 22 – Kot izhaja iz sklepnih predlogov generalnega pravobranilca Lenza v zgoraj navedeni zadevi *BLP Group*, je nacionalno sodišče menilo (zdi se, da tudi generalni pravobranilec), da za odsvojitve deležev velja oprostitev iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive (glej zlasti točki 24 in 35 navedenih sklepnih predlogov). Generalni pravobranilec F. G. Jacobs je v točki 33 sklepnih predlogov v zgoraj navedeni zadevi *Abbey National* člen 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive razlagal tako, da pokriva odsvojitve finančnih deležev.
- 23 – Glej zgoraj navedeni sodbi *Abbey National* (točka 30) in *Zita Modes* (točka 29). Predložitveno sodišče nedvomno zaradi tega v tej zadevi Sodišču ni postavilo vprašanja o razlagi člena 5(8) Šeste direktive, medtem ko je v točki 26 predložitvene odločbe omenilo problematiko prenosa celotnega podjetja.
- 24 – Glej zlasti zgoraj navedeno sodbo *Cibo Participations* (točka 26 in navedena sodna praksa).
- 25 – Glej sodbo z dne 8. junija 2000 v zadevi *Midland Bank* (C-98/98, Recueil, str. I-4177, točka 30) ter zgoraj navedene sodbe *Abbey National* (točka 28), *Cibo Participations* (točka 31) in *Kretztechnik* (točka 35).
- 26 – Zgoraj navedena sodba *Midland Bank* (točka 25).
- 27 – *Idem*.
- 28 – Kakor sem že navedel, Komisija (po mojem mnenju zmotno) enači to transakcijo odsvojitve delnic s prenosom celote podjetja.

29 – V tem smislu glej to?ko 36 sklepni predlogov generalnega pravobranilca Lenza v zgoraj navedeni zadevi BLP Group. Ni povsem izklju?eno, da je v nekaterih okoliš?inah, zlasti kadar delnice kotirajo na trgu vrednostnih papirjev in je njihova cena odvisna samo od kotacije, DDV, pla?an za vstopne transakcije, težko vklju?iti v ceno transakcije odsvojitve. Vendar ne glede na mnenje predložitvenega sodiš?a, da obstaja neposredna povezava med storitvami, pridobljenimi kot vstopne storitve, in tistimi, ki morajo biti opravljene kot izstopne storitve, se zdi, da problematika, ki sem jo orisal v tej opombi, ne ustreza položaju v postopku v glavni stvari.

30 – Zgoraj navedena sodba BLP Group (to?ka 27).

31 – *Idem* (to?ka 28 in izrek sodbe).

32 – Zgoraj navedena sodba BLP Group (to?ke 3, 4, 12 in 13).

33 – Zgoraj navedena sodba BLP Group (to?ka 19).

34 – Zgoraj navedena sodba BLP Group (to?ka 24).

35 – Sklepni predlogi, predstavljeni 13. aprila 2000 (to?ka 35).

36 – V tem smislu glej tudi to?ke od 30 do 39 sklepni predlogov generalnega pravobranilca Lenza v zgoraj navedeni zadevi BLP Group.

37 – Glej zgoraj navedene sodbe Abbey National (to?ki 35 in 36), v kateri je izstopna transakcija prenos celotnih sredstev podjetja v smislu ?lena 5(8) Šeste direktive na ozemlju države ?lanice, ki je izbrala možnost iz te dolo?be, da ta transakcija ne šteje kot dobava blaga in zato ne spada na podro?je DDV; Kretztechnik (to?ka 36), v kateri je izstopna transakcija izdaja delnic, ki jo je Sodiš?e izrecno ozna?ilo kot transakcijo, ki ne spada na podro?je uporabe Šeste direktive, in Cibo Participations, v kateri je izstopna transakcija prevzem deleža, medtem ko se vprašanje za predhodno odlo?anje o odbitnosti pla?anega vstopnega DDV kot dela splošnih stroškov nanaša samo na primer, ko prevzem deležev ne spada na podro?je uporabe DDV: v zvezi s tem glej to?ko 32 sklepni predlogov generalne pravobranilke C. Stix-Hackl v zgoraj navedeni zadevi Cibo Participations. Glej tudi zgoraj navedeno sodbo Investrand (to?ki 28 in 29), v kateri je Sodiš?e preu?ilo, ali so stroški vstopnih transakcij, obdav?enih z DDV, splošni stroški, potem ko je ugotovilo, da nobena od izstopnih transakcij, s katerimi so imele vstopne transakcije neposredno povezavo, ne spada na podro?je uporabe Šeste direktive.

38 – Zgoraj navedena sodba Kretztechnik (to?ka 36) (moj poudarek).

39 – Glej to?ke 29 in od 74 do 76 sklepni predlogov v zgoraj navedeni zadevi Kretztechnik.

40 – To bi bilo mogo?e v zadevi v glavni stvari, ?e bi Sodiš?e v nasprotju z analizo, predstavljeno v teh sklepni predlogih, menilo, po eni strani, da obstaja prenos celotnih sredstev podjetja v smislu ?lena 5(8) Šeste direktive, to pa je, ponavljam, transakcija, ki ni v skladu z možnostjo, ki jo je izbrala Kraljevina Švedska, kajti dobava blaga spada na podro?je uporabe DDV na ozemlju te države ?lanice, in po drugi strani, da imajo storitve, pridobljene za uresni?itev takega prenosa, neposredno povezavo s splošno gospodarsko dejavnostjo SKF.

41 – V zvezi s tem glej zlasti zgoraj navedene sodbe BLP Group (to?ki 18 in 19), Abbey National (to?ka 25) in Cibo Participations (to?ka 28).

42 – V zvezi s tem glej zadnji del to?ke 16 teh sklepni predlogov.